

Neviim (prophètes) - Malachie

Chapter 1

- 1,1 משא דבר-יהוה, אל-ישראל, ביד, מלאכי.
- 1,2 אהבתי אתכם אמר יהוה, ואמרתם במה אהבתנו; הלא-אח עשו ליעקב וגאם-יהוה, ולאהב את-יעקב.
- 1,3 ואת-עשו, שנאתי; ואשים את-הריו שממה, ואת-בתלתו לתנות מדבר.
- 1,4 כי-תאמר אדום רששונו, ונשוב ונבנה חרבות--זה אמר יהוה צבאות, המה יבנו ואני אהרוס; וקראו להם גבול רשעה, והעם אשר-זעם יהוה עד-עולם.
- 1,5 ועיניכם, תראינה; ואתם תאמרו יגדל יהוה, מעל לגבול ישראל.
- 1,6 בן-יכבד אב, ועבד אדוניו; ואם-אב אני איה כבודי ואם-אדונים אני איה מוכאי אמר יהוה צבאות, לכם הלהגים בזוי שמי, ואמרתם, במה בזינו את-שמיך.
- 1,7 מגישים על-מזבחי לחם מגאל, ואמרתם במה גאלנוך; באמרכם, שלחן יהוה נבזה הוא.
- 1,8 וכי-תגישו עור לזבח אין רע, וכי תגישו פסח וחלה אין רע; הקריבהו גא לפסתך, הירצך או הישא פניך--אמר, יהוה צבאות.
- 1,9 ועתה חלו-גא פני-אל, ויסגרו; מידכם, היתה זאת--הישא מכם פנים, אמר יהוה צבאות.
- 1,10 מי גם-בכם ויסגר דלתים, ולא-תאירו מזבחי חנם; אין-לי חפץ בכם, אמר יהוה צבאות, ומנחה, לא-ארצה מידכם.
- 1,11 כי ממזבח-שמש ועד-מבואו, גדול שמי בגנים, ובכל-מקום מקטר מגש לשמי, ומנחה טהורה: כי-גדול שמי בגנים, אמר יהוה צבאות.
- 1,12 ואתם, מחללים אותו--באמרכם, שלחן אדני מגאל הוא, וניבו, נבזה אכלו.
- 1,13 ואמרתם הנה מתלצה, והפחתם אותו, אמר יהוה צבאות, להבאתם גזול ואת-הפסח ואת-החולה, להבאתם את-המנחה; הארצה אותה מידכם, אמר יהוה. {ס}
- 1,14 וארוח נוכל, ויש בעדרו זכר, ונדר, וזבח משסת, לאדני: כי מלך גדול אני, אמר יהוה צבאות, ושמי, נוכא בגנים.